

MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DEPARTAMENT RYNKU PRACY

ul. Żurawia 4a, 00-503 Warszawa, tel. +48 22 461 64 02, fax +48 22 461 64 01

www.mrpips.gov.pl

DRP-I.0211.276.2020.MP

Warszawa, dnia 24 czerwca 2020 r.

**Dyrektorzy Wojewódzkich
i Powiatowych Urzędów Pracy**

– wszyscy –

hpi
K. uchwa.

dn. pr. PUP
3.07.2020

Szanowni Państwo,

w związku z ogłoszeniem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii i związanych z tym czasowych ograniczeń funkcjonowania określonych instytucji lub zakładów pracy, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowało pakiet specjalnych rozwiązań prawnych zawartych w przepisach art. 15zzb-15zze, które wprowadzono ustawą z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.).

W związku z powyższym do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wpływają liczne pytania od urzędów pracy i osób fizycznych dotyczące wątpliwości w zakresie opodatkowania/oskładkowania ww. form wsparcia, jak również informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc publiczną, o której mowa w art. 15zzb-15zze ustawy *COVID-19*, udzielaną przez powiatowe urzędy pracy.

Mając na uwadze powyższe, w celu ułatwienia Państwu realizacji działań wynikających z ustawy *COVID-19*, Departament Rynku Pracy przedstawia w załączeniu otrzymane z Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Finansów i Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stanowiska w przedmiotowych kwestiach.

Departament Rynku Pracy wyraża nadzieję, że przedstawione wyjaśnienia uznają Państwo za wyczerpujące i zadawalające.

Z poważaniem,

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Rynku Pracy

Mieczysław Jędrzejewski

urząd

MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DEPARTAMENT UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa, tel. +48 22 661 17 38, fax +48 22 661 17 36
www.mrpips.gov.pl;

Warszawa, 15 czerwca 2020 r.

DUS-I.070.32.2020.SK

Pan

Artur Hare

Dyrektor

Departamentu Rynku Pracy

Szanowny Panie Dyrektorze,

W nawiązaniu do przekazanej przy piśmie znak DRP.I.0211.126.2020.MP prośby o rozstrzygnięcie kwestii opodatkowania/oskładkowania niektórych instrumentów wsparcia przewidzianych w ustawie z dnia 2 marca 2020 r o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 374, z późn. zm.) uprzejmie informuję, że Departament Ubezpieczeń Społecznych, w zakresie swojej właściwości, przedstawia następujące stanowisko.

Na wstępie należy zauważyć, że należności, które podlegają oskładkowaniu muszą stanowić podstawę wymiaru składek na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Od podstawy wymiaru obliczane są należne składki i w takiej wysokości powinny być opłacane. Jednakże podstawa wymiaru składek dla osób prowadzących działalność gospodarczą i opłacających składki na własne ubezpieczenia oraz osób zatrudnionych na umowę o pracę kształtowana jest odmiennie.

1. Art. 15zcc - dofinansowanie części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej dla przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną niezatrudniającego pracowników

Na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych dla osób prowadzących działalność gospodarczą podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne jest zadeklarowana kwota i - w zależności czy osoba prowadząca korzysta z preferencyjnych składek - nie może być niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego albo 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Od powyższych kwot obliczane są składki należne. Oznacza to, że pomoc uzyskana w ramach dofinansowania na podstawie art. 15zcc nie ma wpływu na obowiązek oraz wysokość opłacanych składek. Niezależnie czy osoba prowadząca działalność skorzysta z przedmiotowego instrumentu, podstawa wymiaru wynika z ustawy o systemie ubezpieczeń

niepodległa

PODZIAŁ
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

społecznych i jest nią zadeklarowana kwota – uzyskany przychód nie wpływa na wysokość składek.

2. art. 15 zzb - dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników dla mikro, małych, średnich przedsiębiorców oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

W przypadku pracowników podstawą wymiaru składek jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Kwoty, które stanowią przychód pracownika wpływają na podstawę wymiaru składek. Samo dofinansowanie dla pracodawcy nie stanowi samoistnej podstawy wymiaru składek, natomiast podstawą wymiaru składek będzie wypłacone wynagrodzenie dla pracowników – zastosowanie zasad ogólnych odprowadzania składek od zatrudnionych pracowników.

3. art. 15 zze - dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników oraz składek na ubezpieczenia społeczne dla organizacji pozarządowych oraz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (np. kościelne osoby prawne, kluby sportowe).

Analogiczne stanowisko, jak w pkt 2.

Jednocześnie informuję, że kwestia opodatkowania dofinansowania nie leży w gestii Departamentu Ubezpieczeń Społecznych.

Eliza Wiśniewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Ubezpieczeń Społecznych
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, dnia 10 czerwca 2020 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

DD2.8223.98.2020

**Ministerstwo Rodziny, Pracy
i Polityki Społecznej**
Pani
Alina Nowak
Podsekretarz Stanu

W odpowiedzi na pismo z dnia 6 maja 2020 r. nr DRP.I.0211.126.2020.MP w sprawie skutków podatkowych dofinansowania części kosztów prowadzenia działalności i wynagrodzeń pracowników, przewidzianego dla przedsiębiorców dotkniętych negatywnymi skutkami ekonomicznymi pandemii COVID-19, uprzejmie wyjaśniam.

Ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych¹, zwana potocznie „Specustawą”, wprowadziła szereg rozwiązań ośłonowych m. in. dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, które ponoszą negatywne skutki ekonomiczne pandemii COVID-19.

Zgodnie z art. 15zzb ust. 1 ww. ustawy starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać przedsiębiorcy² dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4 zdanie pierwsze oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

W myśl art. 15g ust. 1 wskazanej ustawy przedsiębiorca u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, na zasadach określonych w ust. 7 i 10.

Zgodnie z art. 31q ust. 1 ustawy koszty, o których mowa w art. 15zzb oraz art. 15zzc–15zze, są finansowane w roku 2020 r. ze środków Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w ramach kwot ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2020.

¹ (Dz. U. z 2020 r. poz. 374, z późn. zm.).

² w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

Wątpliwości podatników budzi kwestia, czy otrzymanie powyższych dofinansowań pozostaje neutralne podatkowo, czy też powoduje powstanie przychodu podlegającego opodatkowaniu.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy PIT³ i art. 12 ust. 3 ustawy CIT⁴ za przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej uważa się kwoty należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont. U podatników dokonujących sprzedaży towarów i usług opodatkowanych podatkiem od towarów i usług za przychód z tej sprzedaży uważa się przychód pomniejszony o należny podatek od towarów i usług.

Natomiast w myśl art. 14 ust. 2 pkt. 2 ustawy PIT przychodem z działalności gospodarczej są również dotacje, subwencje, dopłaty, (z wyjątkiem kwot otrzymanych od agencji wykonawczych, jeżeli agencje te otrzymały środki na ten cel z budżetu państwa - ust. 3 pkt 13), i inne nieodpłatne świadczenia otrzymane na pokrycie kosztów albo jako zwrot wydatków, z wyjątkiem gdy przychody te są związane z otrzymaniem, zakupem albo wytworzeniem we własnym zakresie środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, od których, zgodnie z art. 22a-22o, dokonuje się odpisów amortyzacyjnych.

Dofinansowania od starosty do kosztów wynagrodzeń pracowników oraz należnych od nich składek na ubezpieczenia społeczne, oraz kosztów prowadzenia działalności przez osoby fizyczne niezatrudniające pracowników mieszczą się w definicji innych nieodpłatnych świadczeń otrzymanych na pokrycie kosztów i tym samym spełniają przesłanki wynikające z art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy PIT.

Co istotne, zarówno przepisy ustaw podatkowych jak i Specustawy nie przewidują przepisów szczególnych, na podstawie których otrzymanie wskazanych wcześniej instrumentów wsparcia nie generowałoby przychodu z działalności gospodarczej, bądź przychód ten byłby wolny od podatku dochodowego.

Dlatego też należy uznać, że wsparcie przedsiębiorców w formie dofinansowania otrzymanego od starosty co do zasady będzie stanowić przychód z prowadzonej działalności gospodarczej podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Jednocześnie, skoro kwota dofinansowania stanowi przychód podatkowy, to wydatki nią sfinansowane mogą stanowić koszty uzyskania przychodu, o ile spełniają warunki wskazane w art. 22 ustawy PIT i art. 15 ustawy CIT.

Natomiast w przypadku dofinansowania starosty do kosztów prowadzenia działalności przez osoby fizyczne niezatrudniające pracowników (art. 15ztc Specustawy), kwota dofinansowania stanowić będzie przychód podatkowy, natomiast wydatki nią pokryte można rozpoznać jako koszty uzyskania przychodu.

Jednakże nie stanowią przychodu podatkowego zwrócone wydatki niezaliczone do kosztów podatkowych. Jeśli więc wynagrodzenie pracowników oraz należne od nich składki na ubezpieczenia społeczne w części w jakiej zostały sfinansowane z Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie zostały zaliczone do kosztów podatkowych, sfinansowanie tych kosztów nie stanowi też przychodu podatkowego (art. 14 ust. 3 pkt 3a ustawy PIT i art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT).

³ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.).

⁴ Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.).

Z wyrazami szacunku,
z upoważnienia Ministra Finansów
Jan Sarnowski
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 15 czerwca 2020 r.

DMP-2.52.155.2020

Pani Alina Nowak
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej

Szanowna Pani Minister,

w odpowiedzi na pismo z dnia 27 maja 2020 r. (znak: DRP-I.0211.192.2020.MP), dotyczące wątpliwości w zakresie informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc publiczną, o której mowa w art. 15zzb-15zze ustawy z dnia 2 marca 2020 r. *o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych*¹, udzielaną przez Powiatowe Urzędy Pracy, pragnę przedstawić następujące wyjaśnienia.

Pragnę na początku przypomnieć, że zgodnie z art. 15zzzh ustawy antykryzysowej, wsparcie, o którym mowa w art. 15zzb-15zze stanowi pomoc publiczną mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce w rozumieniu Komunikatu Komisji -

*Tymczasowe ramy środków pomocy w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19*². Pomoc ta została notyfikowana Komisji, która w dniu 23 kwietnia 2020 r. wydała decyzję **SA.56922 - Polskie środki antykryzysowe - COVID-19 - dopłaty do wynagrodzeń, ulgi podatkowe i w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne oraz inne środki**. Jak wynika z postanowień decyzji Komisji, wsparcie o którym mowa w:

- art. 15zzd ustawy antykryzysowej stanowi „pomoc w formie dotacji bezpośrednich, zaliczek zwrotnych lub korzyści podatkowych” (sekcja 3.1 Komunikatu Komisji),

¹ Dz. U. z 2020 poz. 374 z późn. zm., dalej: ustawa antykryzysowa.

² Dz. Urz. UE C 91 I/1 z 20.03.2020 r. z późn. zm., dalej: Komunikat Komisji.

- art. 15zzb, art. 15zzc oraz art. 15zze ustawy antykryzysowej stanowi „pomoc w formie subsydiowania wynagrodzeń pracowników w celu uniknięcia zwolnień podczas epidemii COVID-19” (sekcja 3.10 Komunikatu Komisji).

Warunki dopuszczalności pomocy publicznej (w tym m.in. dotyczące zasad kumulacji czy badania limitu pomocy z sekcji 3.1 Komunikatu Komisji), ocenia się na dzień udzielenia tej pomocy. Jak wynika z postanowień zawartych we wzorach umów zawieranych w przypadkach wsparcia, o którym mowa w art. 15zzb-15zzd ustawy antykryzysowej, umowy te obowiązują od dnia przekazania Przedsiębiorcy/Organizacji pozarządowej pierwszej transzy środków/od dnia wypłaty Pożyczkobiorcy pożyczki. W związku z tym, dniem udzielenia pomocy będzie w tych przypadkach dzień dokonania pierwszego przelewu. W przypadku natomiast zwolnienia z opłacania składek na ubezpieczenia społeczne na podstawie art. 31zo ustawy antykryzysowej, dniem udzielenia pomocy jest dzień dokonania powiadomienia o tym zwolnieniu przez ZUS (data informacji przekazanej do płatnika).

Mając powyższe na uwadze, do czasu wydania informacji przez ZUS, wnioskodawca nie nabył jeszcze prawa do otrzymania pomocy z art. 31zo ustawy antykryzysowej i ubiegając się o pomoc z art. 15zzb-15zze ustawy antykryzysowej nie musi jej wskazywać w części C *Formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc rekompensującą negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19*. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że od dnia złożenia wniosku o pomoc do Powiatowego Urzędu Pracy do dnia udzielenia tej pomocy może upłynąć trochę czasu, zasadnym jest zobowiązanie wnioskodawcy do powiadomienia tego Urzędu o otrzymaniu w międzyczasie pomocy publicznej z ZUS. W opinii UOKiK, w sytuacji takiej nie ma jednak potrzeby modyfikowania Formularza. Wystarczające wydaje się zamieszczenie stosownego zobowiązania na stronie internetowej zawierającej informacje na temat zasad udzielania pomocy publicznej, o której mowa w art. 15zzb-15zze ustawy antykryzysowej.

Zgodnie z pkt. 22 lit. c) Komunikatu Komisji, regulującym warunki dopuszczalności pomocy z sekcji 3.1, pomoc ta nie może być przyznana przedsiębiorstwom, które w dniu 31 grudnia 2019 r. znajdowały się już w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 *uznającego niektóre kategorie pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu*³. Oznacza to, że w przypadku, gdy przedsiębiorca znajdował się w trudnej sytuacji 31 grudnia 2019 r. i wciąż znajduje się w trudnej sytuacji na dzień udzielenia pomocy, to udzielenie mu

³ Dz. Urz. UE L z 26.06.2014 r. z późn. zm., dalej: rozporządzenie 651/2014.

pomocy zgodnie z sekcją 3.1 Komunikatu Komisji jest niedopuszczalne. Pomoc z sekcji 3.1 Komunikatu Komisji może być natomiast udzielona:

- przedsiębiorcy, który nie znajduje się w trudnej sytuacji na dzień udzielenia pomocy;
- przedsiębiorcy, który znajduje się w trudnej sytuacji na dzień udzielenia pomocy, pod warunkiem, że nie był w trudnej sytuacji na dzień 31 grudnia 2019 r. (zakłada się bowiem, że pogorszenie sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa było wynikiem zaburzeń w gospodarce spowodowanych epidemią COVID-19).

W przypadku podmiotu, który złożył wniosek o udzielenie pomocy na podstawie art. 15zzd ustawy antykryzysowej i odpowiedział twierdząco na dowolne pytanie z części B Formularza, co do zasady udzielenie mu pomocy nie będzie możliwe (zakłada się, że przedsiębiorca, który był już w trudnej sytuacji 31 grudnia 2019 r., dalej znajduje się w takiej sytuacji). Udzielenie pomocy takiemu przedsiębiorcy będzie jednak możliwe, jeśli nie znajduje się on już w trudnej sytuacji - wymaga to jednak przedstawienia przez przedsiębiorcę dodatkowych informacji potwierdzających, że nie znajduje się on już w trudnej sytuacji w rozumieniu rozporządzenia 651/2014 na dzień udzielenia pomocy.

Analogicznego zakazu nie ma natomiast w przypadku pomocy z sekcji 3.10 Komunikatu Komisji. Oznacza to, że udzielając pomocy, o której mowa w art. 15zzb, art. 15zzc i art. 15zze ustawy antykryzysowej nie trzeba w ogóle badać sytuacji ekonomicznej przedsiębiorcy. W opinii UOKiK nie ma jednak potrzeby modyfikowania formularza/wniosku w tym zakresie. Wystarczające będzie poinstruowanie podmiotów udzielających pomocy, że niezależnie od tego, czy wnioskodawca wypełni tę część czy nie albo czy zaznaczy, że znajdował się w trudnej sytuacji już na dzień 31 grudnia 2019 r., pomoc będzie mogła mu być udzielona.

*Z poważaniem,
Tomasz Chrósty
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/*